

EPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN EUROPA OCCIDENTALĂ

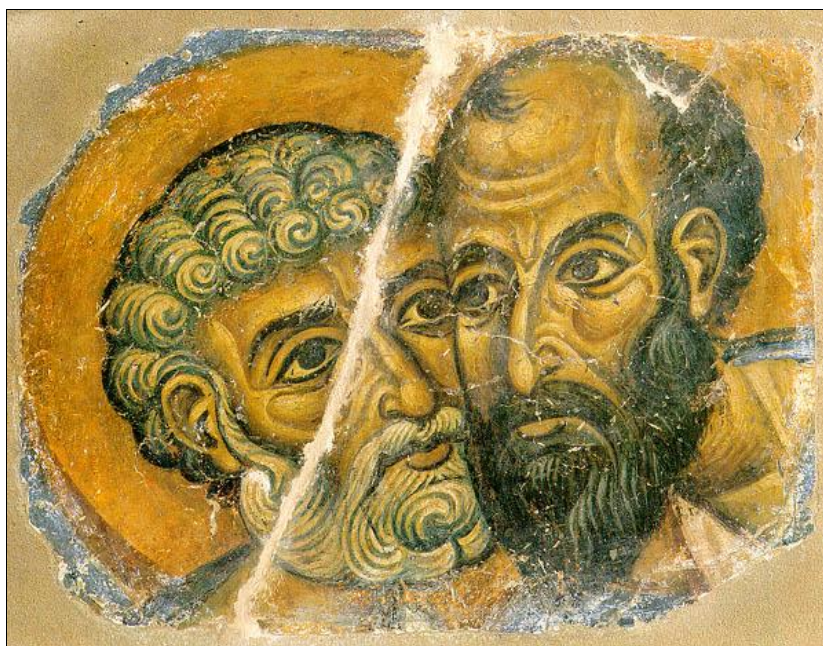
ACOPERITĂ CANONIC DE
ÎNALT PREA SFINȚIA SA NATHANIEL
ARHIEPISCOP DE DETROIT ȘI AL EPISCOPIEI
ORTODOXE ROMÂNE DIN AMERICA

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN PARIS

SFINȚII ARHANGHELI Mihail, Gavriil și Rafail

9 BIS RUE JEAN DE BEAUVAIS • 75005 PARIS
Tél./Fax: 01 43 54 67 47

Buletin

Anul XLII • Nr.17 • martie 2005 (serie nouă)

Chemare către toți frații români

„Niciodată nu mi-ar fi voia să lipsesc cu toată inima și sufletul... să privăz cât mi-e puterea, cu lucruri, la toate cele ce sunt de treabă și de folos cinstitului și sfântului nostru neam” (Mitropolitul Ștefan al Ungrovlahiei în Prefața Târnosaniei)

La curajul mitropolitului Ștefan de a scrie și rosti Crezul pentru prima dată în limba română se cuvine să punem întrebarea: ce i-a determinat pe înaintașii noștri să ne lase lucrări de o atât de mare însemnătate, cine le-a dat puterea și răbdarea să păstreze sfintele și nepieritoarele tezaure ale credinței noastre ortodoxe. Toate cele împlinite de peste 2000 de ani în istoria neamului nostru românesc, în cei 152 de ani de la înființarea primei capele ortodoxe române la Paris de către arhimandritul Iosafat, în cei 123 de la cumpărarea bisericii noastre din Paris, nu s-au născut fraților din întâmplare, din dorul de mărire, ci toate s-au făcut de înaintașii noștri cu gândul la neamul nostru românesc, cu conștiința că slujesc neamului lor și-l ajută să iasă din negura vremurilor.

Sfântul Grigorie de Nyssa ne spune că : „Orice sfârșit cheamă un alt început”. De aceea și noi preoții, diaconi, domni consilieri aleși în 2004, vă chemăm la un alt început în anul acesta, deoarece nimic din ceea ce am făcut în acești ani, nimic din tot ce mai avem de împlinit nu se poate face fără jertfa domniilor voastre pentru slava lui Dumnezeu și a sfintei noastre biserici. Lucrări importante în sfântul nostru localș mai sunt de realizat: acoperișul dintre casa parohială și biserică cu patru veluxe; vitraliile de la capelă; renovarea bibliotecii române din casa parohială; încercarea de refacere a interiorului bisericii împreună cu Monumentele istorice. Trebuie să amintesc că statul francez, prin Monumentele istorice, a plătit peste 9

milioane de franci pentru a reface acoperișul bisericii, renovarea în exterior a sfântului nostru localș. Gândul cel bun pe care părintele Vasile Boldeanu l-a avut în 1983 când s-a făcut apel la toți frații români din diasporă ca să se poată cumpăra terenul de la Ormesson îl avem și noi astăzi, după 21 de ani, când în 2003 s-a pus prima troiță de lemn de stejar de către IPS arhiepiscop Nathaniel, făcând pomenire împreună cu mitropolitul Iosif, episcopul Siluan, și peste 50 de credincioși prezenți în această zi, pentru toți donatorii trecuți la cele veșnice. Ne gândim astăzi, și Bunul Dumnezeu va binecuvânta gândul nostru cel bun, de a împlini și la Ormesson visul părintelui Vasile Boldeanu și al tuturor donatorilor de a avea acolo o mănăstire românească, deoarece pentru acest scop s-a cumpărat acest teren. De aceea vă chemăm pe toți, cu toată dragostea, să răspundeți acestei chemări prin donații, achitarea membrilor față de cele două asociații ale sfintei noastre biserici, înființate nu de ieri, ci din 1946 și respectiv 1947 de către mitropolitul Visarion Puiu. Peste jumătate de secol a trecut peste noi. Majoritatea înaintașilor noștri au trecut la cele veșnice, dar n-au luat nimic din lumea aceasta, din tot lucrul cel bun. Tot darul primit a rămas în sfântul nostru localș. Toți trebuie să dăm cezarului ceea ce este al cezarului, dar mai ales să dăm lui Dumnezeu ceea ce este a lui Dumnezeu. Din declarațiile noastre anuale personale ale veniturilor avem posibilitatea să facem donații deductibile de impozite asociațiilor noastre culturale. Să nu ne uităm numai în trecut, să trăim prezentul și viitorul de care copiii copiilor noștri să poată spune și despre noi că vrednici lucrători în casa Domnului au fost părinții și străbunii lor. Au fost încercări grele peste noi. Astăzi încă mai suntem încercați, dar cu toate acestea am realizat lucruri care vor rămâne peste veacuri mărturii ale dragostei și credinței noastre

pentru casa Tatălui nostru, pentru sfânta catedrală a neamului nostru românesc din Paris, Jean de Beauvais.

Tot darul pe care-l veți face pentru slava lui Dumnezeu va fi înscris în cartea vieții voastre veșnice. De aceea vă îndemn să răspundeți ca în toate vremurile trecute trimițând ajutoarele de iarnă, de primăvară, ca tot ce mai avem de împlinit împreună să putem realiza. Și eu, ca fiecare dintre noi, când ne va veni vremea, nu voi lua nimic din lumea aceasta, doar faptele și tot lucrul cel bun va rămâne după noi și cu ele ne vom arăta în fața Dreptului Judecător. Vă amintesc că cele două membrii anuale ale asociației noastre, 40 euro, nu acoperă cheltuielile pentru realizarea și trimiterea buletinului la casele dvs, plus calendarul pe anul în curs. Vă împărtășesc toate acestea pentru a deveni mai responsabili, pentru realizarea tuturor faptelor bune, plăcute lui Dumnezeu și oamenilor.

Fie ca bunul Dumnezeu să înmulțească darul vostru în casele voastre, în casele copiilor voștri, înscriindu-vă astfel în cartea vieții a ctitorilor și sprijinitorilor sfintei noastre biserici.

Așa să ne ajute Bunul Dumnezeu.

Pr. Constantin Târziu

*

Mi-ai date de toate...

*I-am cerut lui Dumnezeu să fiu tare
pentru împlini planuri mărețe;
El m-a slăbit pentru a-mi păstra smerenia.
I-am cerut lui Dumnezeu să-mi dea sănătate
pentru a face lucruri mari;
El mi-a dat durerea
pentru ca s-o înțeleg mai bine.
I-am cerut bogăție pentru a stăpâni totul:
m-a făcut sărac pentru a nu fi egoist.
I-am cerut putere
pentru ca ceilalți să aibă nevoie de mine:
El a permis să fiu umilit
pentru ca eu să am nevoie de ei.
I-am cerut lui Dumnezeu să mă bucur de viață:
mi-a lăsat viața pentru a putea aprecia totul.*

*Doamne, n-am primit nimic din ceea ce-ți
cereum,
dar mi-ai dat tot ceea ce aveam de trebuință
și aceasta aproape contra voinței mele.
Rugăciunile pe care nu le-am făcut au fost
ascultate.*

*Fii lăudat, o Doamne, între neamuri !
Nimeni nu are ceea ce am eu.*

Călătoria spre Emaus

Lectura evangheliei de la Luca (24, 13-34) în care ni se relatează călătoria a doi ucenici de la Ierusalim la Emaus (text biblic citit cu precădere în marțea (te rog verifici ziua) din săptămâna luminată), pune în discuție, din punctul de vedere al pastoraliei catehetice, raportul dintre procesul catehetic și Sfintele Taine. Altfel spus, care este relația dintre acțiunea catehetică și lucrarea sacramentală a Bisericii ?

Orice act sacramental al Bisericii să primească o catehizare prealabilă.

Recunoașterea lui Iisus cel Înviat în Euharistie a fost posibilă tocmai pentru că a avut loc o catehizare în drumul spre Emaus. Doi oameni au trăit o înlănțuire de evenimente care i-au marcat profund. În funcție de trecutul și de așteptările lor, ei evocă aceste evenimente trecute și le consideră un adevărat esec. De aceea, hotărăsc să părăsească Ierusalimul în care nădejdiile lor de a rămâne alături de

Iisus au fost spulberate. Străinul care se apropie de ei, printr-o întrebare abilă (« ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbati unul cu altul în drumul vostru »), îi invită la o relectură nouă a celor întâmplate. Iar această relectură care trece prin limbajul Scripturilor, îi ajută să descopere un sens nou al celor întâmplate la Ierusalim. Relectura propusă de purtătorul unei Vesti Bune, nu este o demonstrație sau o explicație, ci o confruntare cu ceea ce Dumnezeu descoperise prin profeti despre cele ce aveau să se întâmple cu Fiul Său.

Necunoscutul provoacă libertatea celor doi ucenici de a accepta sau nu noutatea care le cere o angajare totală. Decizia se plămădește în adâncul ființei lor : « Au nu ne ardea inima când ne vorbea pe cale ? ». Ucenicii constientizează faptul că în noua relectură pe care le-o propune necunoscutul, nu este vorba de un discurs atrăgător, sau de o nouă învățătură care trebuie reținută și mai apoi aplicată, nici de cuvinte de mângâiere care le-ar putea înbogăți imaginația și înfrumuseța trecutul. Aici este vorba de schimbarea modului de viață pe care îl implică acceptarea unei Vesti Noi. În dorința celor doi de a fi pe mai departe împreună cu acest Străin (« dar ei îl rugau stăruitor, zicând : Rămâi cu noi... »), se vede semnul unei perfaceri interioare. Chiar dacă încă « ochii lor erau închisi pentru a nu-l recunoaște ».

Această primă parte a călătoriei spre Emaus, permite evidențierea a două aspecte importante pentru aceste timpuri când cererea de slujire a Tainelor este în creștere (în special Botezul, Cununia, Spovedania și Maslul) :

1. dacă recunoașterea lui Hristos în Euharistie a fost posibilă datorită evanghelizării de pe cale, azi, slujirea Tainelor se cere a fi precedată de o minimă reflecție catehetică și de o (re)evanghelizare ;
2. să nu uităm dimensiunea evanghelizatoare a actului liturgic ! Sfântul Pavel folosește același verb, « a vesti » (*kataggelô*) pentru Euharistie, unde « vestim moartea Domnului până când va veni » (I Cor. 11, 26), și pentru anunțul misionar al Evangheliei (I Cor. 9, 14). Constientizarea acestei dimensiuni evanghelizatoare a actului liturgic influențează înseși maniera de slujire a Tainelor.

Orice act catehetic să fie structurat de Taine.

Ochii ucenicilor s-au deschis în momentul în care a avut loc repetarea unui gest care constituia cheia de boltă a relecturii pe care Străinul de pe cale le-o propunea pentru a-l descoperi în calitatea lui de Hristos. Prin frângerea pâinii, ucenicii îl recunosc pe Hristos și se fortifică în credință chiar dacă El se face nevăzut de la ei. Hristos a fost recunoscut, de acum calea este deschisă, timpul Duhului începe ! Iisus nu a dictat ceea ce trebuie făcut sau gândit. A făcut o promisiune : « Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, va călăuzi la tot adevărul ... și cele viitoare va vesti » (In. 16, 13). Nimic moralizator în aceste cuvinte. Încredința de Înviere și călăuziti de suflul Duhului, ucenicii revin la Ierusalim, care va fi de acum Ierusalimul cel Nou.

În acest context, Euharistia vine asemeni unei chei de boltă. Ea este articulatia indispensabilă între Cuvântul propovăduit și Cuvântul trăit. Fără Euharistie, vestirea Învierii lui Hristos ar fi fost un simplu discurs lipsit de fundament, iar viața cea nouă, o simplă morală. Dar în acest context, ea este o cheie de boltă deoarece a existat o evanghelizare, o catehizare prealabilă a ucenicilor. Euharistia fără Cuvântul Evangheliei nu poate fi o soluție, la fel cum Evanghelia fără o structurare euharistică rămâne un simplu discurs. Structurarea euharistică a catehizării, înseamnă, foarte succint : un act de inițiere creștină care pleacă de la experiența liturgică a celor prezenți pentru a-l descoperi pe Hristos ca dar și model.

Sub aspectul formei, cateheza structurată euharistic nu se bazează numai pe Scriptură și pe experiența personală a participanților, ci, în aceeași măsură, și pe experiența liturgică a Bisericii. Sfântul Apostol Petru, în ziua Cincizecimii (Fapte 2, 14-38), vorbește despre Jisus din Nazaret ca și Hristos începând de la o promisiune pe care Dumnezeu a făcut-o prin gura proorocului Ioil (Ioil, 3, 1-5), deci de la un text al Scripturilor Vechiului Testament pe care auditorii săi le cunosteau foarte bine. În schimb, Apostolul Pavel, în areopagul din Atena, în discursul său despre « omul » prin care Dumnezeu va judeca lumea (Fapte 17, 31), pleacă de la altarul dumnezeului necunoscut pe care atenienii îl venerau (Fapte 17,

23), deci de la experienta lor.

Cuvântarea despre « Pâinea Vietii » (Ioan 6, 28-59), ne oferă un exemplu important despre ceea ce este o cateheză structurată euharistic. Construit potrivit unei tehnici rabinice obisnuite, plecând de la un verset bilic : « Pâine din cer le-a dat lor să mănânce » (Ioan 6, 31, Ps 77, 24-25), discursul despre Pâinea Vietii, răspunde la « două întrebări majore : cine este Iisus ? si ce înseamnă a avea credință în El ? » (Louis-Marie CHAUVET, *Les Sacrements. Parole de Dieu au risque du corps*, Paris : Les Editions Ouvrières, 1993, p. 67). Răspunsul oferit se bazează pe actul de mâncare al maneii în pustiu si pe experienta euharistică a comunității iohaneice. Astfel, Iisus Hristos este « Pâinea lui Dumnezeu care se coboară din cer si care dă viață lumii » (Ioan 6, 33) ; iar credința în El este realizarea de zi cu zi a ceea ce este trăit în experienta simbolică a « mâncării » Euharistiei. În cadrul liturghiei, Hristos este « rumegat » ca si Cuvânt (Scriptură) si « mâncat » ca si Pâine (Euharistie). Obiectul discursului despre Pâinea Vietii nu este Euharistia, ci identitatea lui Iisus si credința în El. Dar limbajul folosit este euharistic. De aceea, cateheza structurată euharistic, exprimă taina lui Dumnezeu într-un limbaj care pleacă de la experienta pe care comunitatea o trăiește în cadrul slujbelor. Acest limbaj liturgic nu exclude celelalte două posibile căi de acces la Dumnezeu (Scriptura si experienta umană), dar le asumă si le structurează potrivit experientei euharistice : « ale Tale dintru ale Tale, Tie îți aducem de toate si pentru toate ».

Sub aspectul continutului, o evanghelizare sau o cateheză structurată sacramental este hristologică deoarece toate Tainele au o bază hristologică. Această bază hristologică este dată prin evenimentul întrupării lui Hristos care a descoperit omului capacitatea naturii sale umane de a se uni, după energii, cu natura dumnezeiască. Hristos cel ce constituie fundamentul catehizării, est mărturisit de Biserică ca « Dumnezeu adevărat si om adevărat » (sinodul de la Calcedon). Astfel, el este darul lui Dumnezeu, Mântuitorul dat oamenilor (inimitabil în dumnezeirea Sa) si, în acelasi timp, un model (imitabil în umanitatea Sa). El este pentru noi Emanuel si omul împlinit.

El este dar în calitatea Sa de trimis prin care se exprimă dragostea Tatălui pentru lume : « Dumnezeu asa de mult a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață vesnică » (Ioan, 3, 16). În cadrul Liturghiei, creștinii mărturisesc credința lor în Hristos – dar trimis de tatăl pentru mântuirea noastră : « Sfânt esti si Preasfânt, Tu si Unul-Născut, Fiul Tău si Duhul Tău cel Sfânt ! Sfânt esti si Preasfânt si slava Ta este plină de măretie ! Căci Tu ai iubit lumea Ta atât de mult încât pe Unul-Născut Fiul Tău L-ai dat, ca tot de crede în El să nu piară, ci să aibă viață vesnică » (Liturghia Sf. Ioan Hrisostom). În această calitate de dar, Hristos este inimitabil, dar tocmai pentru că este dar al Tatălui pentru mântuirea lumii, El ni se oferă în mod gratuit. Nu trebuie să fugim disperati în urma Lui, El vine în întâmpinarea noastră (călătoria spre Emaus) si urcă în corabia noastră pentru a ne trece împreună cu El pe celălalt mal al existentei.

Cu toate acestea, Hristos este imitabil în umanitatea Sa deoarece El este omul împlinit, căci în ipostasul Său, omul s-a unit cu Logosul divin. Această uniune marchează o diferență față de oameni, dar nu o opoziție. Diferența lui Hristos ca si om rezidă în faptul că în El, centrul gândurilor, al sentimentelor si al acțiunilor nu este autonom. Întreaga Sa natură umană nu este centrată în afată de Dumnezeu, ci în Dumnezeu Cuvântul. Astfel umanitatea Sa este transparentă lui Dumnezeu si oamenilor deoarece ipostasul său nu se constituie într-un zid opac care îl închide în el însuși. Hristos este omul absolut pentru oameni în calitatea Sa de model de umanitate deschisă întrutotul lui Dumnezeu. Acest om împlinit este un model pentru noi cei ce suntem chemati să ne înrădăcinăm în Hristos a cătui operă mântuitoare se comunică gratuit în Biserică, extensiunea în istorie a Trupului Său înviat si îndumnezeit. Această înrădăcinare presupune renunțarea la egoism si o deschidere față de Dumnezeu si față de societatea în care trăim. Omul nu este mântuit printr-o doctrină sau printr-o lege, oricât de perfecte ar fi acestea, ci în persoana lui Hristos, model de dublă deschidere față de Dumnezeu si față de lume.

În cateheză, prezentarea lui Hristos – dar si model – printr-un limbaj liturgic, ne permite evitarea unui discurs moralizator. Adeseori uităm personalitatea catehizatilor si suntem tentati să ne adâncim cu idei preconcepțute în lectura textului biblic. Uităm astfel că rolul catehetului nu este de a dicta participantilor acte si atitudini prefabricate si aplicate artificial la viața lor. Arta catehetului constă în a prezenta textul evangheliilor ca pe o realitate care luminează si transformă viața în funcție de vârsta si

aptitudinile fiecăruia. Nu repetarea steapă și morlizatoare a evangheliilor va introduce catéhizatii la o întâlnire cu Hristos cel viu, ci maniera vie de prezentare a momentelor fondatoare pentru comunitatea creștină.

Prima parte a călătoriei spre Emaus ne oferă imaginea timpului în care cateheza pune întrebarea fundamentală: «În numele cui îmi organizez existența? Pe ce temelie îmi fundamentez viața?» (Asemeni lui Hristos care printr-o singură întrebare invită pe cei doi ucenici la o nouă lectură a evenimentelor de la Ierusalim, catehetul va încerca să găsească întrebarea care să provoace în interiorul participanților dorința de avansare în descoperirea lui Dumnezeu.). Modul în care responsabilul catehetic va putea adresa aceste întrebări fundamentale, precum și impactul lor asupra celor prezenți, este condiționat de propria sa credibilitate. El nu va fi credibil decât numai în măsura în care va putea mărturisi prin fapte relația vie pe care o întreține cu Dumnezeu, și va putea exprima în cuvinte experiența care l-a condus la întâlnirea cu Hristos cel Înviat.

Partea a doua a călătoriei spre Emaus, prin descoperirea lui Hristos în Euharistie, ne arată necesitatea de a finaliza orice act catehetic într-un context liturgic. Altfel spus, cateheza nu va fi deplină dacă se va limita doar la o cultivare a intelectului izolată de experiența comunității ecleziiale. Cum vom putea realiza în mod practic legătura dintre școală și biserică, prin ce mijloace vom putea iniția copiii și tinerii la o viață de experimentare a relației cu Dumnezeu cel Viu, care sunt elementele ce ne vor permite o mai bună structurare catehetică a actelor liturgice și o finalizare euharistică a fiecărui act catehetic, sunt doar câteva din întrebările la care pastorală catehetică va trebui să găsească răspunsuri adecvate vremurilor în care suntem chemați să-l mărturisim pe Hristos.

Pr. Dan Săvan

*

Le grand théologien orthodoxe Christos Yannaras à Paris

Chers amis,

Le théologien orthodoxe Christos Yannaras sera à Paris du 19 au 27 mars 2005 pour des conférences et des rencontres avec les orthodoxes de la région parisienne. Réservez ces dates sur vos agendas. Vous trouverez le programme détaillé ci-dessous.

Théologien et philosophe orthodoxe très connu, et qui a contribué au renouveau de la théologie orthodoxe dans les derniers 40 ans, Christos Yannaras a été traduit en plusieurs langues. Quelques titres en français:

- **Vérité et unité de l'Eglise** (traduction Jean-Louis Palierne) paru aux éditions AXIOS en 1989
- **Philosophie sans rupture** (Ed. Labor et Fides, 1986 – collection "Perspective orthodoxe" : <http://www.laboretfides.com/>)
- **La liberté de la morale** (Ed. Labor et Fides, 1983 – collection "Perspective orthodoxe" : <http://www.laboretfides.com/>)

- **Variations sur le Cantique des cantiques** (DDB - collection "Théophanie" : <http://www.descleedebrouwer.com/>)
- **La Foi vivante de l'Église. Introduction à la théologie orthodoxe** (CERF 1989 : http://www.editionsducerf.fr/html/fiche/fichelivre.asp?n_liv_cerf=1890)
- **De absence et de l'inconnaissance de Dieu d'après les écrits aréopagiques et Martin Heidegger** (CERF 1971 : http://www.editionsducerf.fr/html/fiche/fichelivre.asp?n_liv_cerf=5703)

PROGRAMME DES CONFERENCES DU PROFESSEUR CH. YANNARAS

THEOLOGIEN ET PHILOSOPHE,
PROFESSEUR A L'INSTITUT D'ETUDES POLITIQUES D'ATHENES
Paris, mars 2005

Toutes les conférences sont ouvertes à tous

Dimanche, 20 mars 2005 (Dimanche de l'Orthodoxie)

- **09h30, Matines ; 10h45, Divine Liturgie** : à la cathédrale grecque, présidée par le Mgr Emmanuel, avec la participation des autres évêques orthodoxes en France
- **19 h 00** : conférence à l'église orthodoxe roumaine de la rue Jean-de-Beauvais (5e) sur : *Le rôle du peuple, sacerdoce royal, dans l'Église.*

Lundi, 21 mars 2005

- **19 h 00** : conférence à l'église orthodoxe de la rue Jean-de-Beauvais sur : *Qu'est-ce que la modernité pour l'Église orthodoxe ?*

Mardi, 22 mars 2005

- **14 h – 16 h** : conférence à l'Institut Saint-Serge sur : *Le corps chez saint Jean Climaque*
- **18 h – 19 h 30** : conférence à l'Institut Supérieur d'Etudes Œcuméniques (Institut Catholique de Paris) sur : *Existe-t-il une morale chrétienne ?*

Mercredi, 23 mars 2005

- **19 h 00** : conférence dans la paroisse Ste-Parascève, crypte St-François de l'église Saint-Sulpice, sur : *Le langage de l'ontologie ecclésiale*

Jeudi, 24 mars 2005

- **20 h – 22 h** : conférence sur *Le sens chrétien du mariage et un nouvel office du mariage* avec la participation du diacre Nicolas Lossky (à l'Institut Saint-Serge)

PROGRAMUL SLUJBELOR RELIGIOASE În POSTUL MARE

din

BISERICA „SFINȚII ARHANGHLI MIHAIL, GAVRIIL ȘI RAFAIL”

9 bis, rue Jean de Beauvais / 75005 – Paris

Vineri: ora 19.00 Liturghia Darurilor mai-înainte sfințite
(a doua Vineri din fiecare lună, Sfântul Maslu – *informați-vă dinainte asupra orei!*)

Sâmbătă ora 11.00 Parastase
ora 18.00 Vecernie

Duminică ora 09.00 Utrenie
ora 10.00 Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare

Pentru programarea altor slujbe (parastas, cununie, botez, sfințirea casei etc.), pentru programul sărbătorilor, sau pentru alte probleme, puteți suna la numerele de telefon:

01.43.54.67.47 – telefonul (și fax) de la biserică

06.20.55.43.73 – telefonul părintelui Constantin Târziu

06.033.18.033 – telefonul părintelui Iulian Nistea

06.09.97.37.20 – telefonul părintelui Dan Săvan

01.46.33.01.84 – telefonul diaconului Iosif Vlad

01.45.98.19.11 – telefonul diaconului Viorel Nedelcu

*Intenționăm să organizăm de la biserică un pelerinaj
în Țara Sfântă, în acest an 2005. Cei interesați să
participe la acest pelerinaj să contacteze pe părintele*

Programul sărbătorilor Prima săptămână din Postul Mare 14-20 martie 2005

Ziua	Sărbătoarea / Evenimentul	Ora
Luni, 14 martie 2005	Canonul sfântului Andrei Criteanul	(18.00 : spovedanie) Ora 19.00 (după slujbă: spovedanie)

Marti, 15 martie 2005	Canonul sfântului Andrei Criteanul	(18.00 : spovedanie) Ora 19.00
Miercuri, 16 martie 2005	Canonul sfântului Andrei Criteanul	(18.00 : spovedanie) Ora 19.00 (după slujbă: spovedanie)
Joi, 17 martie 2005	Canonul sfântului Andrei Criteanul	(18.00 : spovedanie) Ora 19.00 (după slujbă: spovedanie)
Vineri, 18 martie 2005	Liturghia Darurilor mai-înainte sfințite	(18.00 : spovedanie) 19.00: Denie (după slujbă: spovedanie)
Sâmbătă, 19 martie 2005	Parastase (Sâmbăta Sfântului Teodor)	Ora 11.00
	Vecernia Duminicii Ortodoxiei	(17.30 : spovedanie) 18.00 : Vecernie (după slujbă: spovedanie)
Duminică, 20 martie 2005	† Duminica I din Post (a Ortodoxiei) (Ioan 1, 43-51)	(08.30-09.30: spovedanie) 09.00 : Utrenie 10.00 : Sfânta Liturghie a sfântului Vasile cel Mare

APRILIE 2005

Ziua	Sărbătoarea / Evenimentul	Ora
Duminică, 03 aprilie 2005	† Duminica a 3-a din Post (a Sfintei Cruci) (Marcu 8, 34 – 9, 1)	(08.30-09.30 : spovedanie) 09.00 : Utrenie 10.00 : Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare
Vineri, 08 aprilie 2005	Sfânta Liturghie a Darurilor mai-înainte sfințite	(18.00 : spovedanie) Ora 19.00 (după slujbă: spovedanie)
Duminică, 10 aprilie 2005	† Duminica a 4-a din Post (a Sfântului Ioan Scărarul) (Marcu 9, 17-32 și Matei 4, 25 – 5, 12)	(08.30-09.30 : spovedanie) 09.00 : Utrenie 10.00 : Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare

Miercuri, 13 aprilie 2005	Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul	(18.00 : spovedanie) 19.00: Denie (după slujbă: spovedanie)
Vineri, 15 aprilie 2005	Acatistul Născătoarei de Dumnezeu	(18.00 : spovedanie) 19.00: Denie (după slujbă: spovedanie)
Duminică, 17 aprilie 2005	† Duminica a 5-a din Post (a Cuvioasei Maria Egipteanca) (Marcu 10, 32-45 și Luca 7, 36-50)	(08.30-09.30 : spovedanie) 09.00 : Utrenie 10.00 : Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare
Vineri, 22 aprilie 2005	Vecernia sâmbetei lui Lazăr și a sf. mare mucenic Gheorghe	(18.00 : spovedanie) Ora 19.00 (după slujbă: spovedanie)
Sâmbătă, 23 aprilie 2005	Sfântul mare mucenic Gheorghe Sâmbăta lui Lazăr (pomenirea morților)	09.00 : Utrenie 10.00 : Sfânta Liturghie a sfântului Ioan Gură de Aur
	Vecernia Floriilor	(17.30 : spovedanie) 18.00 : Vecernie (după vecernie: spovedanie)
Duminică, 24 aprilie 2005	† Duminica Stâlpărilor (Floriile) (Intrarea Domnului în Ierusalim) (Ioan 12, 1-18)	(08.30-09.30: spovedanie) 09.00 : Utrenie 10.00 : Sfânta Liturghie cu binecuvântarea ramurilor

Programul Sărbătorilor de Paști 2005

Săptămâna Sfintelor și Mântuitoarelor Patimi și Săptămâna Luminată

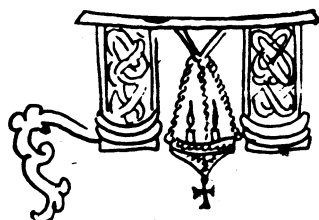
Ziua	Sărbătoarea / Evenimentul	Ora
Sâmbătă, 23 aprilie 2005	Sfântul mare mucenic Gheorghe Sâmbăta lui Lazăr (pomenirea morților)	09.00: Utrenie 10.00: Sfânta Liturghie a sfântului Ioan Gură de Aur 18.00: Vecernie
Duminică, 24 aprilie 2005 (9 Nissan – 2 aprilie, anul 30 după Hristos)	† Duminica Floriilor (a 6-a din Post) Intrarea Domnului în Ierusalim	09.00: Utrenia Duminicii 10.00: Sfânta Liturghie
	duminică seara: începutul Săptămânii Patimilor	19.00: Denie (după slujbă: spovedanie)

<p>Luni, 25 aprilie 2005 (10 Nissan – 3 aprilie, anul 30 după Hristos)</p>	<p>Sfânta și Marea zi de Luni <i>Se face pomenire de fericitul Iosif cel Frumos (Facere 37) și de smochinul care s-a uscat prin blestemul Domnului</i></p>		<p>(17.00: spovedanie) 19.00: Denie (după slujbă: spovedanie)</p>
<p>Marti, 26 aprilie 2005 (11 Nissan – 4 aprilie, anul 30 după Hristos)</p>	<p>Sfânta și Marea zi de Marti <i>Se face pomenire de cele 10 fecioare din Sfânta Evanghelie</i></p>		<p>(17.00: spovedanie) 19.00: Denie (după slujbă: spovedanie)</p>
<p>Miercuri, 27 aprilie 2005 (12 Nissan – 5 aprilie, anul 30 după Hristos)</p>	<p>Sfânta și Marea zi de Miercuri <i>Se face pomenire de femeia cea păcătoasă care a uns cu mir pe Domnul Iisus Hristos.</i></p>		<p>(17.00: spovedanie) 19.00: Denie (după slujbă: spovedanie)</p>
<p>Joi, 28 aprilie 2005 (13 Nissan – 6 aprilie, anul 30 după Hristos)</p>	<p>Sfânta și Marea zi de Joia <i>Se face pomenire de:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ sfânta spălare a picioarelor ▪ cina cea de taină ▪ rugăciunea cea mai presus de fire ▪ vânzarea Domnului nostru Iisus Hristos <p><i>„La ce trebuie săbii, oameni rătăciți? Pentru ce cu bețe la Domnul veniți? Oare nu de voie în lume-a venit Și prin a Sa moarte El ne-a mântuit?”</i></p>		<p>(09.00-10.00: spovedanie)</p> <p>10.00: Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare (aducerea în biserică a pâinii ce se numește „paști”)</p>
	<p>Denia celor 12 Evanghelii</p>		<p>(17.00: spovedanie) Ora 19.00</p>
<p>Vineri, 29 aprilie 2005 (14 Nissan – 7 aprilie, anul 30 după Hristos)</p>	<p>Sfânta și Marea Vineri <i>Se prăznuiesc sfintele și mântuitoarele și înfricoșătoarele patimi ale Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos: scuiările, lovirile peste față, palmele, insultele, batjocoririle, haina de porfiră, trestia, buretele, piroanele, sulia și înainte de toate crucea și moartea pe care le-a primit de bunăvoie pentru noi</i></p>		<p>10.00: Sfânta Taină a Sfântului Maslu</p> <p>12.00: Punerea în mormânt</p> <p>18.00: Prohodul Domnului (cu ocolirea bisericii)</p> <p>[în această zi nu se spovedește]</p> <p>Am luat din sfintele porunci ale sfinților apostoli să nu mâncăm în Vinerea Mare. Iar de este cineva neputincios sau prea bătrân și nu va putea să petreacă postind, să i se dea numai pâine și apă.</p>
	<p>Stih la Răstignire:</p> <p><i>Deși mort pe cruce, Ești viu Dumnezeu, Căci tu ești, Cuvinte, Fiul lui Dumnezeu</i></p>	<p>Stih la tâlharul cel recunoscător:</p> <p><i>Când tâlharul a strigat: „Doamne, pomenește-mă!”, Atunci Raiul încuiat Ușile și-a deschis</i></p>	

<p>Sâmbătă, 30 aprilie 2005</p> <p>(15 Nissan – 8 aprilie, anul 30 după Hristos)</p>	<p>Sfânta și Marea zi de Sâmbătă <i>În această sfântă și mare zi prăznuim ingroparea Mântuitorului nostru Iisus Hristos și pogorârea la iad, prin care neamul nostru fiind chemat din stricăciune, a fost mutat spre viața veșnică.</i></p> <p>Ostași, degeaba mai păziți mormântul, Căci pe Cel ce-i Viața, nu-L ține pământul.</p>	<p>(09.00-10.00: spovedanie)</p> <p>10.00: Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare (cu împărtășirea copiilor)</p> <p>22.00: Slujba Învierii (împărțirea „paștilor”)</p>
<p>Duminică, 1 mai 2005</p> <p>(16 Nissan – 9 aprilie, anul 30 după Hristos)</p>	<p>† Învierea Domnului Sfintele Paști</p>	<p>10.00: Dumnezeiasca Liturghie a Învierii Domnului</p> <p>18.00: A 2-a Înviere (vecernie, cu citirea Evangeliei în mai multe limbi)</p>
<p>Luni, 2 mai 2005</p>	<p>† Sfânta zi de luni a Sfintelor Paști</p>	<p>09.00: utrenie 10.00: Sfânta Liturghie 18.00: vecernie</p>
<p>Marți, 3 mai 2005</p>	<p>† Sfânta zi de marți a Sfintelor Paști</p>	<p>09.00: utrenie 10.00: Sfânta Liturghie</p>
<p>Vineri, 5 mai 2005</p>	<p>† Izvorul Tămăduirii (harți)</p>	<p>09.00: utrenie 10.00: Sfânta Liturghie</p>

*Redacția buletinului parohiei noastre vă cere iertare pentru
întârzierea apariției acestui număr.*

*În următoarea ședință a consiliului bisericii se va pune în
discuție și problema buletinului, și se vor lua decizii care să
sporească regularitatea apariției lui.*

**Redactori responsabili:
Prof. Dr. Titus Bărbulescu, Pr. Iulian Nistea.**